

Список використаних джерел

1. Андрущенко В., Олексенко В. Високі педагогічні технології. *Вища освіта України*. 2007. №2. С. 70–76.
2. Бардус І. О. Філософські засади концепції фундаменталізації професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі інформаційних технологій. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти*. 2016. №52–53. С. 7–17.
3. Кошечко Н. Інноваційні освітні технології навчання та викладання у вищій школі. *Педагогіка*. 2015. №1 (1). С. 35–38.
4. Кошечко Н. В. Методика викладання у вищій школі: навч. посіб. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2013. 115 с.
5. Підласий І. П. Практична педагогіка або три технології: інтерактивний підручник для педагогів ринкової системи освіти. Київ: Видавничий Дім «Слово», 2004. 616 с.
6. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 №1556-VII. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
7. Ребуха Л. З. Инновационные технологии в профессиональной подготовке будущих социальных работников. *Теория и методика профессионального образования*. 2017. Вып. 4. Ч. 1. С. 112–117.

Лілія Ребуха

д. пед. наук, доцент, завідувач кафедри освітології і педагогіки
Західноукраїнський національний університет

Вікторія Ковальчук

здобувачка 1 курсу магістратури,
спеціальність 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»
Західноукраїнський національний університет

ІНТЕГРАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ: ПОНЯТІЙНЕ ПОЛЕ

Впровадження в освітній процес підготовки фахівців з управління закладами освіти потребує впровадження інтегративних педагогічних технологій. Такі зміни в освіті зумовлені потребою суспільства та вимогами, що ставляться до майбутнього фахівця. Тому в світовому досвіді університетської освіти відбулися значні трансформації щодо її розуміння. Нині – вища школа це багатофункціональний соціальний інститут, який цілеспрямований на розвиток особистості та її індивідуальних і професійних потреб. Відповідно подолання

традиційно-сформованих суджень про професійну підготовку як освітню систему, яка чітко орієнтує магістрів з управління закладами освіти на конкретну професійну сферу соціогуманітарних знань, сприяє ефективному формуванню у них фахово-спрямованих компетентностей, котрі направлені на саморозвиток, вчинкову відповідальність, професійну самосвідомість та ін.

Інтеграція педагогічних технологій здатна розв'язати проблеми вищої школи щодо професійної підготовки майбутніх управлінців закладів освіти, так як має змогу подужати низький рівень професійної мотивації та соціальної відповідальності [4, с. 112; 5, с. 35]. Вона спричинює формування внутрішньо-особистісної потреби в саморозвитку та самоосвіті, долає суперечності між високоякісною професійною освітою і вузькоспеціалізованою традиційною підготовкою, нівелює пасивність та жорстку регламентацію діяльності магістрів.

Проблеми інтеграційних освітніх процесів досліджувалися та аналізувалися багатьма відомими дидактами-науковцями та дидактами-практиками: Р. Арцишевським, С. Гончаренком, О. Дубасенюком, І. Козловською, І. Мельничук, Л. Ребухою та ін. Водночас більшість науковців та дослідників-практиків наголошують на значимості в освітньому процесі вищої школи інтеграційного підходу й вказують на його велику роль у розвитку педагогічного знання в майбутньому.

Розуміння педагогічних нововведень потребує розгляду понять «інтеграція» та «педагогічна інтеграція», оскільки в сучасній педагогічній літературі спостерігається неоднозначне їх тлумачення. Так у тлумачному словнику української мови інтеграція (лат. *integer* – єдиний, цілий) позначається як «об'єднання чого-небудь в єдине ціле» [2, с. 237]. Науковці І. Козловська, Л. Загорулько поняття «інтеграція» розглядають як сукупне взаємопронизування складових/елементів одного об'єкта в структуру іншого. Результатом такого процесу є поліпшення певних якостей цих об'єктів, які постають як цілком новий об'єкт із власно-утвореними властивостями [1, с. 9].

Поняття «інтеграція» нероздільне із словосполученням «педагогічна інтеграція», що тлумачиться як форма прояву єдності мети, принципів, змісту, форм організації процесу навчання і виховання [6, с. 36]. Педагогічна інтеграція як різновид наукової інтеграції, здійснюється в межах педагогічної теорії і практики. Основою інтеграції педагогічних технологій, на переконання О. Мариновської, слугує побудова освітнього процесу на засадах виявлення в різних навчальних дисциплінах подібних елементів і поєднання їх у якісно нову цілісність для результативного формування життєво-важливого професійного образу майбутнього фахівця з управління закладами освіти [3, с. 4]. Наслідком такого об'єднання є інтегративна інноваційно-педагогічна технологія.

Головна роль інтеграції педагогічних технологій полягає в якісному підвищенні освітнього процесу, що вчиняється на основі спільної педагогічної реалізації всіх уможливлених складників педагогічних технологій, які максимально повно зреалізуються у навчанні магістрів.

Отже, у професійній підготовці майбутніх фахівців з управління закладами освіти інтеграція педагогічних технологій спрямована на гнучке та ефективно управління освітнім процесом. Разом з тим для результативного проходження студентами повного освітнього циклу інтеграція педагогічних технологій проектується і, відповідно, реалізовується викладачем в навчальній аудиторії з метою формування в магістрів якісних міждисциплінарних знань, практико-зорієнтованих умінь і навичок.

Перелік використаних джерел

1. Бабенко А. Л. Сутність і зміст понять «інтеграція» та «інтеграційне заняття». *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Сер.: Педагогіка. Соціальна робота. 2015. №37. С. 9–12.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2009. 1736 с.
3. Мариновська О. Інтегральна технологія навчання: від теорії до практики. *Початкова освіта*. 2011. №32 (608). С. 3–5.
4. Ребуха Л. З. Инновационные технологии в профессиональной подготовке будущих социальных работников. *Теория и методика профессионального образования*. 2017. Вып. 4. Часть 1. С. 112–117.

5. Ребуха Л. З. Інноваційні процеси вищої школи: технологічний аспект. *Теорія і практика розвитку наукових знань (частина III)* : матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 28-29 груд. 2017 р.). Київ: МЦНД, 2017. С. 35–36.
6. Словник базових понять з курсу «Педагогіка»: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / уклад. О. Є. Антонова. вид. 2-ге, доп. і перероб. Житомир: Вид-во ЖДУ імені Івана Франка, 2014. 100 с.

Віталій Чернявський

здобувач 1 курсу магістратури
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник:

Лілія Ребуха

д. пед. наук, доцент, завідувач кафедри освітології і педагогіки
Західноукраїнський національний університет

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПЕДАГОГІЧНА ІННОВАТИКА

Якість життя українського суспільства залежить нині від рівня освіти і культури населення, його світоглядної позиції і духовного розвитку, можливості отримувати і використовувати необхідну освітню інформацію. Тому освіта повинна відповідати сучасним потребам суспільства й виступати сильним адаптивним потенціалом швидкоплинного трансформуючого суспільства сучасних соціоекономічних реалій [3, с. 124–125].

Відповідно інноваційна політика вищої школи охоплює всі види діяльності закладу вищої освіти та відповідає за його розвиток і підвищення конкурентоздатності. Її багатогранність формування і впровадження підлягає певним формуючим принципам, котрі забезпечують поступальність та самодостатність, а разом з тим – ефективність інноваційного розвитку.

До таких принципів нами віднесено:

– єдність наукового і освітнього процесів, управлінської діяльності в цій царині та її спрямованість на економічний, соціальний і духовний розвиток суспільства;